

הרופא מנהל בית החולים בבתי ים, ד"ר זאב ירמולוביץ, שחתם על צוה האישוף של פקידת בית המשפט.

המזכיר של בית המשפט המחוזי, אברהם מטלון, אשר עמו הסתכסה הפקידה אסתר כהן לפני שאושפזה.

בפניו של נשיא בית המשפט דאז, כבוד השופט נתן ברנצ'א. כבוד הנשיא סיפר לי, כי מר מטלון הגיש נגדי תלונות. ואז סיפרתי לנשיא על העדפות שעושה מר מטלון לבני משפחתו. כתוצאה מכך טולקה אחת מקרובותיו מעבודתה, והועברה לבית המשפט השלום.

קרבנו של מטלון

מר מטלון השתדל בשעתו, לפני כשש שנים, להביא לאישפוזי בבית החולים לחולי נפש בבתיים, ואכן אושפזתי שם במשך שלושה ימים. לאחר מכן הועברתי אל בית החולים תל-השומר, למחלקה הפסיכיאטרית, וסירבתי לחזור לעבודתי עד שאסורר בעבודה אחרת. שהייתי שם עד לסיומי עבודה אחרת, בבית המשפט הישום לנוער. לאחר כשלושת רבעי שנה הוחזרתי שוב לבית המשפט המחוזי. האדם שבא לקחת אותי לבית החולים בתיים היה אותו אברהם שבא לקחת אותי גם בפעם השנייה, בנובמבר שנה זו. אברהם זה הוא קרבנו של מר מטלון. מר אברהם מטלון חזר להיות הממונה עלי ונאלצתי לבצע עבורו עבודות פרטיות,

היינו העלמות תיקים כגון: תיק מס הכנסה פלילי בעניינו של מר פולאק, מציאת שני תיקים "חיים" מושלכים בבית השימוש.

לחשוף שערוריות אישיות

לאור התלונות שהיגשתי נגד מר מטלון, ולאור יחסו של מר מטלון אלי, ועל יסוד אינפורמציה שהגיעה לידיעתי, אני סבורה כי למר מטלון חלק נכבד בכך שאושפזתי בניגוד לרצוני בבתיים. אני גם משוכנעת, כי מר מטלון עשה זאת ישירות ובאמצעות אנשים אחרים בבית המשפט, וזאת על ידי כך שהסית שופטים נגדי, בה פיצו ישירות או בעקיפין שמועות כאילו אני מאיימת לחשוף שערוריות אישיות, ולהצביע על איסורים נהליים. זמן קצר לפני אישפוזי, הוזמנתי אל כבוד השופט אייזנברג, מנהל בתי המשפט. בשיחה זו נדונה הזמנתי לבדיקה רפואית כללית, בפני ועדה רפואית בקריה, שנקבעה ליום 21.11.66, וזה בגלל העדרי מעבודתי כשנה לפני כן, בגלל מחלת אנמיה. באותה שיחה הציע לי כבוד השופט אייזנברג, כי אסיים את עבודתי לאלתר ו אקבל פניסיה מוגדלת — וזאת בהיותי ב-

שערוריה בתחוזי

תחילת שנות השלושים, ובעלת ותק של 12 שנות עבודה בלבד. מר אייזנברג גם הציע לי, שאם אצא לי פניסיה כהצעתו, הרי עוד קודם אפנה אליו מכתב אישי, שנוסח על-ידו באותו מעמד, ושבו נאמר, בין היתר: "לכבוד מר י. אייזנברג, נשיא תורן, מנהל בתי המשפט בישראל, ירושלים. א.א.נ. הנני מתחייבת להופיע לבדיקת פסיכיאטרית כל פעם שמר אייזנברג ימצא זאת לנכון". דחיתי הצעה זאת של מר אייזנברג — מתוך חרדה גדולה לגורלי וחשש לחרותי.

לחץ עלי שאמסור לו עותקים משאלוני ה"בחינות" סירבתי. כשכחו כל הקיצין נאלצתי להתלונן על הנעשה בבית המשפט בפני הממונים על הסדרים. בין השאר: תלונה אל כבוד רשם בית המשפט המחוזי, השופט ולך, על כך שנשלחים אלי על-ידי מר מטלון, פרקליטים ממיועזי, שעה שאני מדפיסה פסקי-דין שנכתבו על-ידי שופטים אך שטרם הוקראו באולם בית המשפט. הללו באו במטרה ל"עייין ולהציץ בפסקי-דין בטרם ניתנו. ה"שופט ולך העביר את תלונתי לשופט ויינר, סגן מנהל בתי המשפט, אשר ביקר במשרדי בית המשפט המחוזי, והורה לפקידים העוב-

באותו פרק זמן החל מר מטלון ללמוד משפטים: מיום שהתחיל ללמוד החלו שוב הצרות. הוא קיבל מכל מיני תלמידים מן האוניברסיטה את חברותיהם, ואני נאלצתי במסגרת עבודתי, להדפיס עבורו את החומר הכלול במהברות אלו.

עותקים משאלוני בחינות

בנוסף לכך העסיק מר אברהם מטלון פקידים ופקידות אחרים בכצוע הדפסות פרטיות, כגון את הפקידות רבקה מוזיא ודליה קמחי. את החומר באנגלית הדפיסה הפקידה לאה אויסבל. אני הדפסתי עבור

חושבת שרק בגלל כתבה שפורסמה אותו יום, על אישפוז בניגוד לרצוני. באותו יום בו פורסמה הכתבה שוחררתי, ונאמר לי שאני יכולה ללכת הביתה, ועלי רק לשוב ביום הראשון שלאחר מכן כדי לקבל את תעודתי ממשד בית החולים. אז שוחח איתי לראשונה ד"ר ירמולוביץ, ומה היו שאלותיו? אם שוחחתי עם עתונאי, ומה אמרתי לעתונאים. ביום ראשון, 13.11.66, כשבאתי למשרדי בית החולים, המתינו לי בכניסה שני עתונאים, שצילמו אותי ושוחחו איתי. הוכנסתי למשרדי בית החולים, ובהיותי שם שמעתי מהומה סביב העתונאים בחוץ. אחרי-כך הוציאו אותי מבית החולים דרך חדר בגדה, ולא דרך השער הראשי.

פקידים מבני המשפחה

אחרי הפתיחה המוזעזעת, מתאר המיסמך כיצד פנתה אסתר לעורך-דין, סיפרה לו על אמונתה שאישפוז אותה במי זיד ובצורה בלתי חוקית. הפרקליט (עורך-דין אמנון זכרוני) פנה טלפונית לד"ר ירמולוביץ, ביקש שיאפשר לו לעיין בתיק. הפסיכיאטר דחה את הבקשה, "אולי משוב שהוא עצמו עלול להיות מעורב בהליכים משפטיים הקשורים בעניינה של אסתר כהן". גם היועץ המשפטי של משרד הבריאות השיב את פני זכרוני ריקם. למחרת הוגשה הבקשה לבג"צ. נאמר בה כי אסתר כהן, "שוקלת את האפשרות לנקוט בהליכים משפטיים כנגד כל מי שמסר אינפורמציה כוזבת בעניינה, או גרם בכל אופן שהוא לאישפוז. לטענתה התנכלו אליה מספר אנשים שהיו מעוניינים בהשתקתה... העובדות האמורות להלן עשויות להצביע על קשר שנעשה בעניינה".

העובדות המפורטות בבקשה: בבית המשפט המחוזי בת"א-יפו התחלתי לעבוד בשנת 1954. נתקבלתי לעבודה כמר כירה-כתבנית: מיד לאחר שנתקבלתי התחלתי לעבוד יחד עם מר אברהם מטלון, הי משמש כמזכיר ראשי בבית המשפט. תוך כדי עבודתי נוצרו חיכוכים ביני לבין מר מטלון. החיכוכים נוצרו בעיקר משי"ש ססירבתי למלא בשביל מר מטלון שליחור יות ועבודות פרטיות, כגון נשיאת תיקי, שמירה על בת, הובלת בת הביתה וכו'. גינתי וגיליתי מזרחיות כנגד מעשים שונים שנעשו על-ידי מר מטלון בבית-הד משפט. רטנתי ואף הערתי על כך למר מטלון עצמו: מר מטלון גרם להחלפתה של הכתבנית הראשית הקודמת, יעל ארדעי, בממונה חדשה בשם יפה סמיטצקי, שהיתה חסרה הכשרה מקצועית מתאימה — אבל היתה אשת מנהך בתו של מר מטלון. התרעמתי גם על מיקרים אחרים, בהם הביא מר מטלון לעבוד בבית המשפט פקידיים מבני משפחתו. השתדל לסלק פקידים אחרים כדי לפנות להם מקום לפי התקן. כתוצאה מחיכוכים אלה נקראתי לבירור

המשפט לשוב לעבודתה הקודמת. אבל היא דורשת שיעבירה לי מישרה מהוץ למשרד המשפטים. "עשו קשר נגדי כדי להשיק אותי", היא טוענת בפנייה שהוגשה השבוע לבית המשפט העליון בירושלים. מר אייזנברג חזר לנושא הוועדה הרפואית וביקש הסכמתי להקדים את הופעתי בפני הוועדה לפני ה-21.11.66. הסכמתי — תוך ציון בכתב, כי המדובר בוועדה של משרד הבריאות בקריה, שהיא ועדה רגילה של כל עובדי המדינה. אותו ערב הופיעו בכיתי שני עובדי בית החולים, ולקחו אותי לבתיים.

אסתר כהן, הכתבנית הבכירה בבית המשפט המחוזי, אסתר, שנלתה מעדן כ"פנוטה, ומתגוררת ברמת-אביב, הוזמנה על-ידי הנהלת בית מר מטלון פסקי-דין מתוך ספרים שהיו בספריה בבית המשפט, וזאת לצורכי לימודי. אחדים משופטי בית המשפט המחוזי תלי אביב-יפו שימשו ומשמים כמריצים בפקולטה למשפטים. במסגרת עבודתי בבית המשפט המחוזי נמסר לי מדי פעם להדפיס שאלוני-בחינות עבור השופטים ששימשו כ"מריצים. כאשר נודע דבר זה למטלון הוא

המאשימה אסתר כהן, הכתבנית הבכירה בבית המשפט המחוזי, אסתר, שנלתה מעדן כ"פנוטה, ומתגוררת ברמת-אביב, הוזמנה על-ידי הנהלת בית מר מטלון פסקי-דין מתוך ספרים שהיו בספריה בבית המשפט, וזאת לצורכי לימודי. אחדים משופטי בית המשפט המחוזי תלי אביב-יפו שימשו ומשמים כמריצים בפקולטה למשפטים. במסגרת עבודתי בבית המשפט המחוזי נמסר לי מדי פעם להדפיס שאלוני-בחינות עבור השופטים ששימשו כ"מריצים. כאשר נודע דבר זה למטלון הוא